కథానిక

నరసడు

కొట్రుగడ్డ దయానంద్

అన్ని ఊళ్ళగు లాగే ఆ ఊరికీ పంచాయితీ ఎన్నికల జ్వరం పట్టుకుంది. జ్వరమంటే అలాంటి ఇలాంటి జ్వరం కాదు. ఊరంతా చలిజ్వరం వచ్చినట్లూ, పోలేరమ్మ కీ దున్నపోతు తల నరికే ముందు ఎట్టోడు చిందేసి శివాలెత్తినట్లూ వణికి పోతూంది.

పది హేనేళ్ళ నుంచి ఊరందర్నీ నయానో భయానో నచ్చచెప్పో శాసించో అదీ కాకపోతే డబ్బు సంచులు కుమ్మరించో ఏకగ్రీవంగా ప్రెసిడెంటైన రంగనాయకులు ఈసారి నామినేషన్లు జరిగినప్పటినుంచీ పళ్ళు కొరుకుతూ, కత్తులు నూరుతూ తిరుగుతున్నాడు. దాని క్కారణం తన కులంలోనే చీలిక తెచ్చి శ్రీరాములు పోటీ చేయడం! నామినేషన్లకు ముందూ తర్వాత సామదాన భేద దండోపాయాలన్నీ శ్రీరాములు మీద ప్రయోగించేడు ఆయన. అబ్బే! అవేవీ పనిచేయలేదు. ఆస్తిలోనూ, అంతస్థులోనూ, పరువు మర్యాదల్లోనూ శ్రీరాములు సమ ఉజ్జీగానే ఉన్నాడు. రంగనాయకులు లక్ష ఖర్చు పెడితే శ్రీరాములు రెండు లక్షలు ఖర్చు పెట్టగల సమర్థుడు. ఏదేమైనా ఎలక్షన్లు దగ్గర పడేకొద్దీ ఊరు సరిగ్గా నట్టనడిమికి చీలింది. ఇక మాలపల్లి ఓట్లు ఎటు పడితే అటు గెలుపు.

* ** *

పోస్టాఫీసులో తీసుకున్న పెన్షన్ డబ్బులూ పాస్ పుస్తకమూ పాత పంచెలో చుట్టి మళ్ళీ దాన్ని తలకు చుట్టుకున్నాడు నరసడు.

"ఒరే ముసలోడా! మళ్ళీ ఇప్పుడొచ్చినట్టు ఎప్పుడూ వేళ మించినాక రాబాక! డబ్బులు జాగ్రత్త చేసుకో! ఎక్కన్నో పారేసుకుని ఆనిక్కా పోస్టోల్లు ఇయ్యలేదంటే బాగుండదు" సాక్షం పెట్టడానికొచ్చిన ఎట్టోడు జాగ్రత్తలు చెప్పేడు. ఆ మాటలేవీ వినబడని నరసడు ఎట్టోడికీ, పోస్ట్‌మేష్టరుకీ రెండు చేతులెత్తి మొక్కి, ఇక వస్తానన్నట్లు చిన్నగా దగ్గి కిందికి దిగి మెట్లకింద ఉన్న చేతికర్రను తీసుకుని తలపైకెత్తి ఒకసారి పొద్దుని చూచేడు. పొద్దు పడమరకు వాలుతూంది. వాడు కాళ్ళీడ్చుకుంటూ చిన్నగా సంత బజారులోకి దారి తీసేడు.

నడుస్తున్న నరసడు దిక్కులేనోడు. వాడికున్న దిక్కల్లా రంగనాయకులు పదెకరాల పొలం పక్కనే ఉన్న వాడి రెండెకరాల పొలం. వాటికి పాతికేళ్ళ క్రితం ఇరవై ఏళ్ళ పెళ్ళాం దిక్కుండేది. ఆమె అర్ధంతరంగా బావిలో దూకిచచ్చి నరసడిని దిక్కులేకుండా చేసింది.

"మగతనం లేనివాడితో సంసారం చెయ్యలేక బావిలో దూకిందని" రంగనాయకులకు దగ్గరవాళ్ళు జనాన్ని నమ్మిస్తే "లేదు లేదు! రంగనాయకులే ఏ అవరాత్రో అఘాయిత్యం చేస్తే అవమానం భరించలేక ఆమె బావిలో దూకిందని" ఆయన చాటు ప్రత్యర్థులు చాటు మాటుగా అనుకుంటారు. ఏదేమైనా పెళ్ళాం పోయిందగ్గర్నుంచీ ఎక్కడెక్కడో దేశాలు పట్టుకుని తిరిగిన నరసడు కిందటి సంవత్సరమే ఈ ఊరు చేరేడు. ఒంటిమీద గట్టిగా వున్న మొద్దుచొక్కా, చిరుగులు పడ్డ పంచె, వంగిపోయిన నడుం, తెల్లబడ్డ గడ్డం, ఎండిన అరవై ఏళ్ళ ముడతల మొహంతో ఒకనాటి వాడి రెండెకరాల పొలం చుట్టూ తిరుగుతూ కనిపించేడు వాడు. కొందరు వాడిని గుర్తించేరు. మరికొందరు "వీడేనా నరసడు" అని అడిగేరు. వాడికి ఆశ్చర్యమేసిందల్లా వాడి పొలానికి రంగనాయకులు పొలానికి మధ్య గట్లు లేకపోవడమే!

సద్దికూటి వేళకల్లా ప్రెసిడెంటు రంగనాయకులు ఇంటికి చేరేడు నరసడు. రంగనాయకులు పడక్కుర్చీ కెదురుగా మట్టిలో చతికిలబడుతూ, రెండు చేతులెత్తి దండం పెట్టి "నేను నరసన్ని కాపా!" అన్నాడు.

"ఏ నర్సడివిరా!" రంగనాయకులు వాన్ని గుర్తుపట్టలేదు.

"అదే! పెదసుబ్బడి కొడుకుని. మాలోల్ల చెవిటి నర్సడిని."

చుట్ట పొగను బయటకు వదలబోతున్న వాడల్లా ఉలిక్కిపడ్డాడు రంగనాయకులు. కాసేపు నిశ్శబ్దం తర్వాత...

"ఓరోరి! నువ్వట్రా నర్సిగా! ఇన్నాళ్ళు ఉన్నారు వదిలేసి ఎక్కడ దేశాలు పట్టుకుని తిరిగేవురా!" పెద్దగా అన్నాడు.

"ఎక్కడుంటే ఏముంది కాపా! నాకేమన్నా దిక్కా మొక్కా! పిల్లా జెల్లా! కాటిదాకా తోడు రావాల్సిన ఆడది నన్ను నట్టేట ముంచి నప్పుడే నేను బతికేంది? చస్తేంది? అనుకున్నా. ఎక్కడో దేశ దేశాలు పట్టుకు తిరిగి కొన్నాళ్ళు బొగ్గు బావుల్లో తట్టలు మోశా! మరికొన్నాళ్ళు సెటిల్‌మెంటోల్లతో కల్సి దొంగతనాలు చేశా! ఏం చేస్తే ఏముంది? నాకేమన్నా తాడా? బొంగరమా? ఆఖరకు ఇదిగో! నా ఊరిమీద, నా మట్టిమీద మమకారం చావక నా ఆడది కాలం చేసిన కాడనే నేనూ కన్నుమూద్దామని ఇంతదూరం ఎతుక్కుంటూ ఎనకొచ్చేను" చెప్పేడు.

రంగనాయకులు గుండెల్లో రాయిపడింది. ఇన్నాళ్ళూ నరసడి పొలానికీ తన పొలానికీ గట్లు తెంపి తన పొలంలానే అనుకుని అనుభవించే డాయన.

వీడిలా అర్ధంతరంగా ఊడి పడతాడని ఆయనెప్పుడూ కలగనలేదు.

మళ్ళీ నరసడే అన్నాడు.

"ఇన్నాళ్ళ నుంచీ నా పొలం మీరే చేసుకుంటున్నారని ఊళ్ళోవాళ్ళు చెప్పేరు. నాకేమీ కౌలు కింద ఒక్క నయాపైస కానీ, ఒక్క యిత్తుగింజ కానీ కొలవనక్కర్లేదు. నామీద దయుంచి ఈ ఆఖరి రోజుల్లో ఎండకూ వానకూ ఉండగలిగేట్టు పొలంలో ఒక మూల నాలుగు తాటాకుల్తో ఒక చుట్టుగుడిసె కప్పిస్తిరా! మీకు జీవితాంతం ఋణపడి వుంటా!" అన్నాడు నరసడు.

రంగనాయకులు కాస్త స్థిమితపడ్డాడు.

"ఒరే! ఇన్నాళ్ళూ నీ పొలాన్ని పోరంబోకులో కలవకుండా కంటికి రెప్పలా కాపాడేను. నాకు దాని మీద ఆవగింజంత ఆదాయం కూడా రాలేదు.

ఏనాటిదో ఈ ఋణం మళ్ళీ నీపొలం నీకు అప్పజెబుతున్నా! నువ్వడిగినట్టు చుట్టుగుడిసె ఏసిస్తాలే."

ఆ మాట అన్నాడే కాని రంగనాయకులకు మనసులో కష్టంగానే వుంది. ఆ! అయినా ఎటుపోతుందిలే! దిక్కులేనివాయాలు. వాడు పోయాకైనా నా పొలంలో కలవాల్సిందేగా!" అనుకున్నాడు మనసులో.

ఆ తర్వాత వారం రోజులకు ఊరికవతల నరసడి పొలంలో చుట్టుగుడిసె ఒకటి చిన్నది వెలిసింది. అలాగే నర్సడి పొలానికి గట్లు కూడా మొలిసినాయి.

అప్పటికే పొద్దు పడమరకు వాలింది. సంత బజరంతా రంగు రంగుల కాగితాలతోనూ, రకరకాల బ్యానర్లతోనూ ఎలక్షన్ల కంపు కొడుతోంది. నరసడు చిన్నగా నడుచుకుంటూ పోస్టాపీసు నుంచి సంతబజారులో కొచ్చేడు. అప్పటికే చాలా దుకాణాల వాళ్లు సర్దుకుని వెళ్ళిపోయారు. వాడు ఒక్కో దుకాణం ముందుకెళ్ళి మట్టిలో పొర్లాడుతున్న పగిలిపోయిన టమాటాలు, పాడైపోయిన ఉల్లిపాయలూ, కుళ్ళిపోయిన మిరపకాయలూ అన్నీ ఏరుకున్నాడు. నెత్తిన చుట్టుకున్న పాత పంచెవిప్పి వాటిని మూటకట్టి భుజానేసుకుని వంగిపోయిన నడుంని మరింతవంగదీసి వాడు గుడిసె చేరుకున్నాడు.

చీకటి పడింది. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు మినుకు మినుకుమంటున్నాయి.

డబ్బు విప్పి అందులో ఉన్న నోట్లలో కలిపి మళ్ళీ దాన్ని అక్కడే పాతేసేడు. గుర్తుగా మట్టి మీద ఒక కందిపుల్ల గుచ్చేడు.

గుడిసె బయటకొచ్చి ఎండుపుల్లలు ఏరుకొచ్చేడు.

బొద్దులోనుంచి తోలుసంచి బయటకు తీసి చెకుముకితో నిప్పు రాజేసేడు. రాజేసిన మంటలో నాలుగైదు ఉల్లిపాయాలు వేసేడు.

అప్పుడొచ్చేడు రంగనాయకులు జీతగాడు ఎల్లమంద. "ఒరే ముసలోడా! ఏం చేస్తున్నావ్‌రా!" అంటూ.

ఆ మాటలు గాల్లోనే కల్సినాయి గాని నరసడికి వినబడలేదు. ఎర్రటి చితుకుల మంట వెలుతుర్లో ఎలమందను చూసేడు నరసడు.

"ఏందిరారే! ఈ అపరాత్రేల ఈడికాడి కొచ్చేవ్" అన్నాడు.

"రేపు మిక్కురోరం ఓటైలెచ్చన్లయ్యిరా ముసిలోడా! నీకూ కూడా ఓట్లు రాయిచ్చేదు మన కాపు.

మన గుర్తు చక్రం. ఇదిగో కాపు నిన్ను గుర్తుంచుకుని తనే సాయంగా నీకీ పూటకు కూడు పంపేడు. తిను." పెద్దగా చెప్పి తను తెచ్చిన సత్తుగిన్నె మూత తీసేడు ఎలమంద.

గమ్మత్తయిన వాసన నరసడి ముక్కు పుటాలకు సోకింది. వాడిక ఆగలేక "ఒరే! నేనెళ్ళి కాస్త ఏట్లో తడిచొస్తా! నేనొచ్చేతలికి ఈఉల్లిపాయలు కాలితే బయటకు తియ్యి" అని ఏటివైపు కదిలేడు వాడు.

అప్పుడే ఆకాశంలో చంద్రుడు భూమ్మీదికి తొంగి చూస్తున్నాడు. కొద్దిగా అవతల మామిడి తోపులో నక్కలు అరుస్తూ గోల చేస్తున్నాయి. ఆ వెన్నెట్లో తడిసిన పొలాలన్నీ నల్లటి తాచుపాము చర్మంలాగా నిగనిగలాడుతున్నాయి.

కొద్దిసేపటి తర్వత నరసడు గుడిసె ముందు నిప్పుల దగ్గర కూర్చుని సత్తుగిన్నె మూత విప్పేడు. వాడికి ఎదురుగా ఎలమంద కూర్చున్నాడు. నరసడు ఒక్కోముద్దే తింటూ మధ్య మధ్యలో కాలిన ఉల్లిపాయలు నంజుకుంటున్నాడు.

"ఒరే ఎలమందా! ఈ దిక్కుమాలినోడి మీద కాపుకెంత ప్రేమరా! ఎప్పుడో నా ఆడిది బతికున్న రోజుల్లో ఇంత రుచికరమైన కూడుతిన్నా! ఇదిగో మళ్ళీ ఇవ్వాల తింటున్నా!" అని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు

వాడు సంతలోఏరుకొచ్చినవన్నీ గుడిసెలో ఒక మూలన కింద ఆరబోసేడు. గుడిసె లోపల వెనక్కెళ్ళి మట్టిని తవ్వి ఒక పాత డబ్బా బయటకు తీసేడు. పంచెకు కట్టిన నరసడు.

"ఊరుకోరా ఎదవ నాయాల! ఆయన మాత్రం ఊరికే ఇంపేడా ఏంది? నీ ఓటు ఆయనకవసరమైంది. ఆయన స్వార్థంతో నేగా!" అన్నాడు వాడు.

నరసడు తినడం అయింది. సత్తుగిన్నె తీసుకుని ఎలమంద బయల్దేరుతూ "ఒరే! మళ్ళీ ఎలచ్చన్లనాటిగ్గాని నేనురాను. ఇయ్యాల సగం పొద్దుకాడ బండి కట్టుకుని అమ్మగారి ఊరెల్లాలన్నాడు కాపు. అక్కడేవో మాగాణి పనులు మిగిలిపోయినాయని నన్ను పొమ్మంటున్నాడు. మళ్ళీ ఆనాడే కలుస్తా!" అని వెళ్ళిపోయాడు.

ఎలమంద వెళ్ళిపోయిన కాసేపటికి నరసడికి కడుపులో తిప్పటం, ఒళ్ళు తిరగడం మొదలైంది. కాసేపు లేచి నడిచాడు.

"ఒరే! ఎలమందా!" అని కేకేసేడు. ఏమీ తెలియని ఎలమంద అప్పటికే ఊళ్ళో కెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ బిగ్గరగా కేకేసేడు. ఎవరూ పలకలేదు గాని చెట్లూ పుట్టలూ పలికినాయి.

వాటి ఒంటినిండా చెమటలు పట్టేయి. పొలంలో అటూ ఇటూ పిచ్చిపట్టిన వాడిలా పరుగెత్తేడు. వాడి కడుపులో చెప్పలేని బాధ. బిగ్గరగా ఏడ్చేడు. ఒకసారి వాంతి కూడా అయింది. ఆఖరుకు నడిపొలంలో కూలబడ్డాడు. కూర్చునే ఓపికూడా లేకపోయింది వాడికి.

అలాగే ఆపొలంలో మట్టిని కావిలించుకుని బోర్లా పడిపోయేడు నరసడు.

* ** *

సూర్యుడొచ్చేడు.

ఊరి బయట ఏటిదగ్గర పొలంలో నరసడి గుడిసె దగ్గర...

నరసడి శవం చుట్టూ ఊరంతా చేరింది.

నల్లబడ్డ వాడి శరరాన్ని చూచి పాము కాటేసిందన్నారు అందరూ!

పాపం దిక్కులేనోడు! ఆఖరుకు దిక్కులేని చావే చచ్చేడన్నారు" కొందరు.

కాసేపటికి రంగనాయకులు వచ్చేడు. నరసడు పోయినందుకు బాధగా వుందని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు. వాడి దినం ఖర్చులన్నీ తనే పెట్టుకుని ఘనంగా చేస్తానన్నాడు. తనకు కులాల భేదం లేదన్నాడు.

జనమందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

నరసడు మాలోడైనా వాడి శావన్ని రంగనాయకులే స్వయంగా పట్టి పాడె మీదకు చేర్చేడు. తన పార్టీ జెండా తెచ్చి శవమ్మీద కప్పేడు.

శవం ఊరేగింపు బయల్దేరింది. తాగిన మైకంలో ఎట్టోల్లు డప్పులు ఆకాశాన్నంటేలా కొడుతున్నారు. రంగనాయకులు జీతగాళ్ళు టపాసులు కాల్చేరు.

ఊరేగింపు వెనకే జనమందరూకదిలేరు. ఊరంతా తిప్పేరు. మాలపల్లిలో ఊరేగించేరు. ఊళ్ళో కొలువులు జరిగినంత సందడిగా ఉంది.

రంగనాయకులు కూడా నలుగుర్లో ఒకడై పాడె మోసేడు. ఊరంతా ఊరేగించి రంగనాయకులే నరసడి శవానికి తలకొరివి పెట్టేడు.

ఆ తర్వాత ఊరందరికీ ఊరబంతి పెట్టేడు.

నాలుగురోజుల్దాకా నరసడి చావు గురించే చెప్పకున్నారు ఊరంతా. ముఖ్యంగా మాలోల్లు.

* ** *

ఆ తర్వాత జరిగిన ఎలచ్చన్లలో -

మాలపల్లిలోపోలైనఓట్లన్నీ రంగనాయకుల మీదే కురిసేయి. ఆయన అత్యధిక మెజార్టీతో శ్రీరాములుని ఓడించి మళ్ళీ ప్రెసిడెంట యేడు.

ఇప్పుడు మళ్ళీ నరసడి పొలానికీ రంగనాయకులు పొలానికీ మధ్య గట్లు లేవు.

కథా రచయితలకు ఆహ్వానం !!

తెలుగువారి జీవనాన్నీ, సంస్కృతినీ సంఘర్షణనీ ప్రతిబింబించే కథలకు 'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆహ్వానం పలుకుతోంది.

మానవ జీవనంలోని వివిధ కోణాలమీద వెలుగు ప్రసరించే, ఆసక్తికరమైన కథలకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది. కథలు నాలుగు లేక అయిదు అరఠావులకు మించకూడదు. కనీసం 2,500 పదాలకు తగ్గక ఉండాలి!

కథలు ఈ కింది చిరునామాకి పంపించాలి.

ఎడిటర్,
'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక,
బంజారా హిల్స్, రోడ్ నెం.3,
హైదరాబాద్- 500 034